

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Homenatge a Muriel Casals

Palau del Parlament, 18 de febrer de 2016

Molt honorable president, autoritats, familiars i amics, senyores, senyors, gràcies per ser aquí per compartir aquest acte d'homenatge i reconeixement a la nostra companya, a la nostra amiga, Muriel Casals.

És dolorós assumir-ne la pèrdua i parlar-ne en passat, i és molt difícil resumir en unes paraules tot el que ella ens ha aportat, perquè la seva trajectòria és un exemple d'implicació amb el país. Es va posar al servei del bé comú en tots els àmbits on va treballar, a tots els indrets on va ser present, i en tots i cadascun va contribuir a fer-los una mica millors, més amables, més humans.

Va deixar empremta en la recerca i la docència universitàries. Va participar activament en la defensa dels drets socials, polítics i culturals, en els drets de les dones, de la ciutadania i de la nació catalana. Va reivindicar les llibertats individuals i col·lectives. Va encapçalar entitats, i moviments socials i polítics. I en un període breu –malauradament breu–, va exercir amb entusiasme la responsabilitat de representar els ciutadans i les ciutadanes com a diputada del Parlament del seu, del nostre, país.

Ens ha llegat, doncs, l'exemple de la seva implicació cívica en la millora de la societat. I a totes les persones que hem tingut l'oportunitat, la sort de conèixer-la, de gaudir de la seva amistat, ens ha llegat la seva manera de ser i de fer, la seva bonhomia, humilitat, fermesa i coratge, la seva capacitat d'escoltar i d'entendre, de sentir i de viure, ens ha deixat un record inesborrable.

En ella trobaves l'afany d'escoltar, l'estima pel diàleg i el debat d'idees i, alhora, una recerca permanent d'entesa que et convidava a superar de manera compartida qualsevol obstacle. Aquesta actitud, tan valuosa a la vida i més encara a la política, queda palesa en la seva intervenció a la sessió constitutiva de la comissió d'estudi del procés constituent, on ens recordava que "la nostra tasca és compartir, contrastar visions diferents; trobar espais de confluència, que hi són –hi són–, segur; fer amable, fer intel·ligent, fer estimulants la confrontació."

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Era ferma en les seves conviccions, en els seus principis, però alhora, o potser precisament per això, transmetia un respecte absolut per les idees dels altres. "Viure en llibertat consisteix a saber respectar qui pensa diferent", ens va dir al Concert per la Llibertat. Per a ella, no eren només paraules, eren un fet, un principi que demostrava exercint-lo sempre. Reclamava llibertat per a ella i era lliure respectant sempre els altres.

Aquests darrers anys, que hem compartit grans moments, il·lusions i projectes, he pogut viure de prop l'equilibri precís entre tranquil·litat i fermesa, entre serenor i convenciment, entre seny i confiança, amb què afrontava cada repte que ens trobàvem. I sempre, sempre, aconseguíem tirar endavant i fer un pas més.

La Muriel ens va demostrar que és possible afrontar objectius immensos, liderar grans canvis i, a la vegada, fer-ho amb humilitat, amb un somriure, i cercant sempre el màxim d'acords i consensos.

Muriel, trobarem a faltar el teu guiatge prudent, senzill i amable, però ens queda el teu dolç record i el valor del teu exemple.

De segur que, en un futur pròxim, quan serem davant algun repte important, difícil, amb opinions oposades, pensarem en tu. I potser ens sorprendrem amb un somriure propi, de malenconia, però també inspirador, defensant amb serena fermesa la nostra posició, mirant de trobar un punt d'entesa, un camí per superar el repte.

"Fes del seu gest el teu gest / res no ha acabat", diuen els versos d'una cançó d'un company i amic. Així que, tot i la tristesa i l'enyor, somriurem i continuarem endavant, cadascú amb els nostres ideals per fer un país, una societat i un món millors. Ho farem des de la diversitat i la pluralitat, però també des del diàleg i el respecte absolut.

Demà continuarem treballant, continuarem treballant pel nostre somni, una mica més tristos, però fermes com una roca, com tu voldries.

Adéu, companya; adéu, mestra; adéu, estimada amiga.

Moltes gràcies.